

Forslaget til rigsdagsbeslutning mødte på rigsdagen tilslutning fra ordførerne for regeringspartierne, socialdemokratiet og retsforbundet, mens den radikale ordfører ikke kunne anbefale vedtagelsen og den kommunistiske ordfører anbefalede at stemme imod. Sidstnævnte ordfører, *Aksel Larsen*, vendte sig tillige stærkt mod udenrigsministeren, hvilket han ved sagens 1. behandling i folketinget bl. a. gav udtryk for ved at stille følgende *forslag om motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget udtaler, at den nuværende udenrigsminister er en farlig mand for Danmark,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Efter at dette forslag var forkastet med 99 stemmer mod 7 (DK), idet 1 medlem hverken ønskede at stemme for eller imod, henvistes forslaget til rigsdagsbeslutning — sammen med den følgende sag — til behandling i et udvalg. I dettes betænkning oplyses, at udenrigsministeren havde givet tilsagn om, at regeringen, såfremt der skulle blive spørgsmål om foranstaltninger, der ændrer det grundlag, på hvilket rigsdagens tilslutning er indhentet, da vil drøfte sagen med rigsdagens udenrigspolitiske nævn.

Udvalget med undtagelse af dets radikale medlem indstillede derefter forslaget til rigsdagsbeslutning til vedtagelse, mens det radikale mindretal anfører, at det „betragter forslaget som en konsekvens af Danmarks medlemsskab i Atlantpagten og som et led i Atlantpagtlandenes forsvarsplan.

Mindretallet kan imidlertid ikke erkende, at så omfattende militære foranstaltninger i Grønland er nødvendige til opfyldelse af dette formål. Mindretallet må af mange grunde nære de største betænkeligheder ved, at foranstaltninger i det omfang, overenskomsten indeholder, gennemføres i Grønland.

Mindretallets parti kan derfor ikke medvirke til forslagets gennemførelse“.

Når de radikale dog ikke ville stemme imod forslaget, skyldtes det, efter hvad deres ordfører *Jørgen Jørgensen (Lejre)* udtalte ved sagens 2. behandling i folketinget, at den nye overenskomst vedrørende Grønland indeholdt bestemmelser, hvis gennemførelse man ikke ville søge at hindre. „Vi ser med tilfredshed, at den tosidede overenskomst mellem Danmark og Amerika ved dette forslags gennemførelse ophæves, og vi anser det også for at være af betydning, at den nye overenskomst kun er gældende for det samme tidsrum som Danmarks medlemsskab af Atlantpagten.“

Aksel Larsen (DK) begrundede sin modstand mod overenskomsten med, at den ikke tog sigte på forsvar, idet ingen